

Čarodějnice

A Halloween-themed illustration featuring a witch flying on a broomstick across a dark blue night sky, silhouetted against a large, bright full moon. To the left, a black silhouette of a haunted house with several lit windows sits atop a hill. A crow is perched on a bare tree to the left of the house. In the bottom left corner, a jack-o'-lantern with a menacing face is visible. On the right, another jack-o'-lantern with a wide, toothy grin is positioned near a gnarled, dark tree. Several bats are flying in the sky, and a small owl is perched on the witch's broom.

Duben, duben, popad buben, zabubnoval ratata,
čarodějnice tu budou, chystejte si koštata...
Hladi, štíři, netopýři, ať se kolem všechno škvíří.
Heja heja hej, začíná náš rej!!!

Přečtěte pohádku: Dobrá předsevzetí

„Malá čarodějnice, sleť trochu níž! Nemohl bych letět s tebou? Už jsem navštívil Rákosníčka v Brčálíku, Rumcajse v Řáholci, Čepečka u rybníka, Makovou panenku jsem nezastihl,“ mával Večerníček. „Tobě to nic neudělá, a já už nohy sotva vleču.“

„Dneska to nepůjde, možná jindy, tohle koště mě totiž nějak neposlouchá,“ otočila se za ním malá čarodějnice. „Víš ty vůbec, jaké je to trápení, když se koště zjančí?“

Dobrá předsevzetí

Malá čarodějnice fičela na novém koštěti jako živoucí smršť. S rozcuchanými vlasy a vlajícím šátkem svištěla nad vesnickými střechami a lomenicemi. Abraxas jí seděl na rameni a stěží se držel zatatými drápkami.

„Pozor!“ zakrákal najednou, „kostelní věž!“

Malé čarodějnicí se ještě na poslední chvíli podařilo strhnout koště, jinak by byla uvázla zrovinka na špici věže. Takhle jenom zachytila šaty o zobák železného větrného kohoutka. Ryc! roztrhla se látka vejplů.

„Leť přece pomaleji!“ huboval havran. „Když budeš takhle pekelně uhánět, zlomíš si nakonec vaz! Copak ses zbláznila?“

„Já ne!“ křičela malá čarodějnice, „ale koště! Ta potvora se mi splašila!“

S novými košťaty je to navlas stejné jako s mladými koňmi: napřed se musí zkrotit a zajezdit. Dá se hovořit o štěstí, když se to odbude jenom roztrhanými šaty.

Ale malá čarodějnice byla chytrá. Vedla koště do polí. Tam neměli do čeho narazit. „Jen si vyhazuj!“ volala na koště. „Až se dost navyhazuješ a unavíš se, ty přijdeš k rozumu!“

Koště se všemožně snažilo vyprostit. Dělal nejdivočejší otočky a přemety, vzpínalo se, padalo – nic naplat. Malá čarodějnice si udržela vrch, nedala se setrást.

Konečně koště už nemohlo a vzdalo se. Teď dělalo na slovo, co po něm malá čarodějnice chtěla. Poslušně letělo hned rychleji, hned pomalu, rovně i do zatáčky.

„Tak vida!“ řekla malá čarodějnice spokojeně. „Pročpak to nemohlo jít hned!“

Urovnala si vlasy, potom plácla koště dlaní po násadě – a pěkně pohodlně se nesli k lesu.

Nové koště teď bylo jako ovečka. Pluli nad vrcholky stromů a hluboko dole viděli skály a ostružinová houští. Malá čarodějnice vesele kývala nohama. Měla radost, že už nemusí chodit pěšky. Mávala zajícům a srnkám, které zahlédla v houštích, a počítala liščí nory.

„Podívej – myslivec!“ zakrákal po chvíli havran Abraxas a ukázal zobákem dolů.

„Vidím,“ řekla malá čarodějnice. Našpulila rty a plesk! – plivla myslivci na klobouk.

„Proč tohle?“ zeptal se Abraxas.

Čarodějnice se pochechtávala: „Protože mě to baví! Hihi! Bude si myslet, že prší!“

Havran zůstal vážný. „To se nedělá,“ řekl káravě. „Jako dobrá čarodějnice nemůžeš plivat lidem na klobouk.“

„Ach!“ vykřikla mrzutě, „dej s tím pokoj!“

„Prosím, prosím,“ urazil se Abraxas. „Ale nad takovýmihle žerty se teta Bimbula bude smát pod vousy...“

„Hromnice? – Co té je po tom?“

„Moc a moc!“ zvolal havran. „Co si myslíš, ta se bude nějak radovat, když z tebe do roka nebude dobrá čarodějnice! Chceš jí to potěšení dopřát?“

Malá čarodějnice prudce zavrtěla hlavou.

„Jenže jsi na nejlepší cestě, jestli se nepletu,“ řekl Abraxas. Potom zmlkl. Malá čarodějnice taky mlčela. Měla co přemýšlet o Abraxasových slovech. Ale ať je obracela jak chtěla, pořád jí vycházelo, že havran má pravdu. Když dorazili domů, řekla: „Ano, je to tak, musím se stát dobrou čarodějnici. Jedině tak mohu Bimbule vypálit rybník. Ať zežloutne a zezelená vzteky!“

„To zezelená!“ krákal Abraxas. „Ovšem musíš ode dneška konat jen samé dobro!“

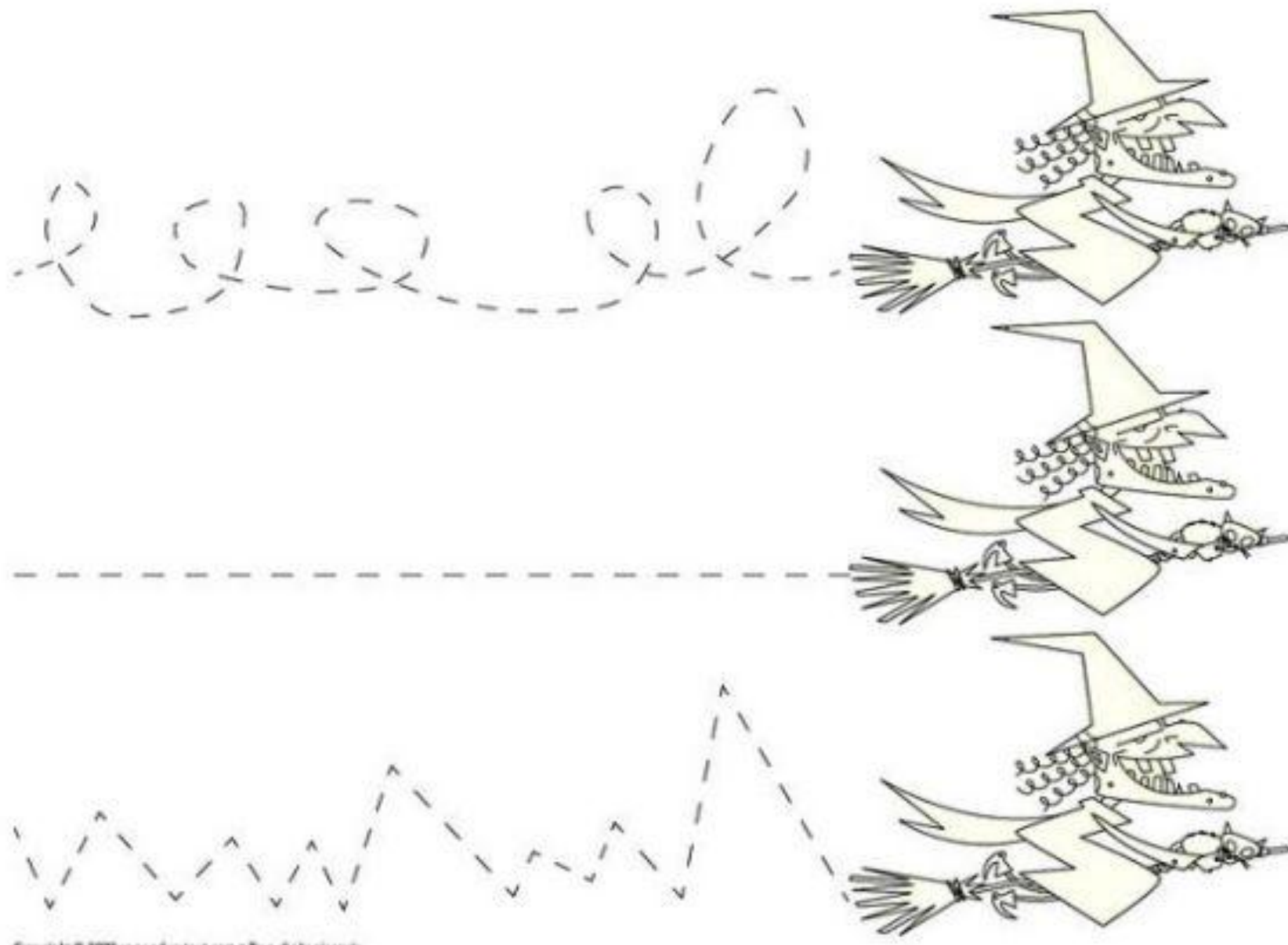
„Můžeš se spolehnout!“ slibovala malá čarodějnice.

Úkol:

- ★ *let s koštětem - postav venku dráhu, jako dopravní prostředek můžeš použít třeba odstrkovadlo, kolo, ...*
- ★ *zkus vysvětlit pojem "dobrá předsevzeť" (máš nějaké)*
- ★ *Filipojakubská noc - jsou vidět hvězdy?*

Pracovní list: Let čarodějnice

Cvičení: Pohádka o hvězdičce

Pohádka o hvězdičce

Leh na břiše, paže pokrčeny, ruce pod bradou. S nádechem protáhneme pravou paži, zacvičíme s prsty a s výdechem ji vrátíme zpět.

Sluníčko zapadá za hory, pomalu se snáší soumrak a tu a tam se na obloze objevují hvězdy. Jedna malá hvězdička se právě probudila. Protáhla se v postýlce a zvedla jednu ručičku, zablikala, zvedla i druhou ručičku a zaskvítila.

S nádechem zanožíme pravou nohu, zacvičíme s prsty, s výdechem ji vrátíme zpět. Totéž zacvičíme i s levou nohou.

Ležíme na břiše, vzpažíme a roznožíme, protáhneme všechny končetiny, zvedneme je nad podložku a po-
hneeme prsty rukou i nohou.

Spojíme ruce ve vzpažení, přinožíme a pře-
valujeme se z boku na bok, zastavíme se na zádech.

Uděláme ležet na zádech a odpočíváme.

*Uděláme prsty
rukou i nohou
rozvážíme blikání
hvězdičky.*

*Hvězdička probudila
pravou nožku,
levou nožku a zablikala
na všechny strany.*

*Uděláme prsty rukou
rukou, přinožíme
rukou, přitáhneme obě
ruky k tělu, kolébáme
ruky se uvolníme
rukou pak se posadíme.*

*Znovu se protáhla
a zhoupla se na obláčku.
Zasvítila ručičkami
i prstíky a ze samé radosti
se stočila do klubíčka
a kutálela se jako malý
soudek, až se zastavila
na zádech. Lehla si a od-
počívala. Po chvíli zase
zablikala svým světlem,
stočila se do klubíčka
a posadila se.*

S nádechem unožíme
pravou nohu, upažením
vzpažíme, vytáhneme se
vzhůru a spojíme ruce.
S výdechem dáme obě
ruce v týl, ukloníme se
na pravou stranu.

*Hvězdička zářila celou noc
na všechny strany. Zářila
tak jasně, že ji bylo vidět
v každém městě. Děti,
měly byste se večer po-
dívat, jestli také uvidíte
na obloze zářivou hvěz-
dičku, o které jsme si
vyprávěli.*

S nádechem se vracíme
do předchozí polohy,
paže jsou ve vzpažení.
S výdechem opakujeme
úklon na pravou stranu.
Totéž cvičení prove-
deme na levou stranu.
S nádechem přechá-
zíme do kleku sedmo
mírně rozkročeného,
vzpažíme zevnitř.
S výdechem připazíme,
uvolníme ruce.

Ježibaba čaruje

*Dáme si doprostřed různé hračky,
předměty...*

*„Ježibaba“ vybere jeden z předmětů,
pojmenuje ho a dá na určené místo.*

*Cílem hry je správné pojmenování
předmětů, jejich barev, umístění.*

*(Rozšiřujeme a procvičujeme slovní
zásobu, určujeme barvy, pojmy vpravo -
levo, dole, nahoře, uprostřed..., můžeme
předměty spočítat, řadit podle velikosti,
aj.).*

Čáry máry

Při volném pohybu v prostoru „zaklínáme“...např. stoj na jedné noze, na špičkách, současně na jedné ruce a jedné noze....

Chaloupka na kuří noze

Cvik - stoj na jedné noze, paže skrčit a vytvořit na hlavou stříšku. Chaloupka se otáčí na místě vpravo a vlevo (tvoření trupu pomocí poskoku na jedné noze.)

Namaluj svou čarodějnici ...

Pracovní list : Cesta do chaloupky

